

жищни звѣрове съ вирнати глави и засукани мустаки наоколо обикаляли. Слѣдъ малко щомъ докарали и други до 200 жени, единъ прѣвъ други се хвърлили върху тѣхъ. Младичѣ и красиви жени и моми прѣдъ лицето на своитѣ майки, по стари сестри, съгражданки, селянки, а нѣкои и прѣдъ очитѣ на своитѣ дѣца, били изнасилвани. Всички въ единъ гласъ викали, плакали и пишѣли — нѣ нѣмало помощъ отъ ни дѣ. Едни се боричкали съ турцитѣ за да запазятъ честта си; други си скубали коситѣ, трети бѣгали и се криели изъ мн жесвото, нѣ все въ тѣхнитѣ рѣцѣ попадали. А пакъ тѣжко и горко на онѣзи, която отъ множеството се задѣляла. Тя между живитѣ вещь не се считала!

Една отъ гражданкитѣ на име Дебелата Анна, която по отдавна била изгубила уважението на своитѣ съгражданки, въ този случай, обаче, частъ отъ грѣховеѣ си тя исплатила. Когато на много мѣста моми и жени били на земята повалени и съ по десетина души черкези и башибозуци обиколени, Анна се затекла въ шатѣра на Сюлейманъ паша и съ сълзи на очи всичко му изложила. Сюлейманъ паша веднага испратилъ войска при женитѣ, която пропхдила черкезитѣ и башибозуцитѣ и въ лагера вещь подобни звѣрства не се повгорили; нѣ войницитѣ често пакъ допускали на нѣкои отъ турцитѣ, особно на гражданитѣ, да отвлечятъ на страна онѣзи момичета на които имали око и ги изнасилвали.

Обезчестявания сгавали най-много по кѣщията, тамъ гдѣто били намирани женитѣ, слѣдъ като избивали мъжетѣ. Такива безобразия сѣ вършени и по улицитѣ. А пакъ въ кѣщата на Чольмекчиоглу, жени сѣ държани по три дни и на 21-й сѣ закарани на лагера въ бахчията.

Башибозуцитѣ, както и войницитѣ, като улавяли жени край града, голи ги събличали хоро да имъ играятъ; послѣ ги изнасилвали и тогава въ лагера закарвали. Окаянитѣ жени каго прѣминавали изъ улицитѣ между труповеѣ, съ пишѣтъ си въздухътъ цѣпили. Една викала: Оледе Боже! и Ивана сѣ заклали; друга, и Стояна сѣ убави; трега, и Драгана сѣ проболи, Антона съсѣкли, Господина въ огънь изгорили, какъ ще живѣя безъ мъжътъ си, какъ ще исхранж дѣцата си . . .

Женитѣ изобищо доказватъ, че турцитѣ налитали повечето на селянкитѣ отколкото на гражданкитѣ. Въ кѣщата на Каб-